RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN ARREST

van 18 september 2018 met nummer RvVb/A/1819/0061 in de zaak met rolnummer 1617/RvVb/0281/SA

Verzoekende partijen

- 1. het college van burgemeester en schepenen van de gemeente **OVERIJSE**
- 2. de gemeente **OVERIJSE**, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen

vertegenwoordigd door advocaat Toon DENAYER met woonplaatskeuze op het kantoor te 3040 Neerijse, Langestraat 25

Verwerende partij

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het departement **RUIMTE VLAANDEREN**

vertegenwoordigd door advocaat Marc VAN BEVER met woonplaatskeuze op het kantoor te 1853 Grimbergen, Jozef Van

Elewijckstraat 59

Tussenkomende partij

de nv FLUXYS BELGIUM

vertegenwoordigd door advocaten Patrick PEETERS en Roeland VAN CLEEMPUT met woonplaatskeuze op het kantoor te 1000 Brussel, Terhulpsesteenweg 120

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 31 december 2016 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 10 november 2016.

De verwerende partij heeft aan de nv FLUXYS een stedenbouwkundige vergunning verleend voor de aanleg van een drukreduceerstation en een aardgasleiding op de percelen gelegen te 1560 HOEILAART, Joseph Kumpsstraat zn, Noordlaan zn, Paardenwater zn en Molenstraat zn, en te 3090 OVERIJSE, Jozef Kumpsstraat zn, Breerijke zn, Fr. Verbeekstraat, Hoekstraat zn, Pijpekopstraat zn, Rameistraat zn, Terhulpensesteenweg zn, Vlierbeekberg zn, Watertorenstraat zn, Vuurgatstraat zn, E411, Koedalstraat zn, Welriekendedreef zn, en Eikenlaan, met als kadastrale omschrijving:

- HOEILAART 1e afdeling, sectie A, nummers 10F, 11X, 1B, 2D, 2E, 35Y15 en 40E.
- OVERIJSE 1^e afdeling, sectie B, nummers 10/02, 164K, 170A15, 170B15, 170B24, 170C22, 170E16, 170E24, 170F24, 170R14, 170Y17, 170Z14, 171P, 178W, 18X, 178Y, 178Y, 178Z en 185T5 en sectie M, nummers 162, 184, 652, 655A, 657, 659, 665, 667, 71, 713A, 715A, 719A, 720A, 720B en 78A.
- OVERIJSE 3^e afdeling, sectie I, nummers 145B, 146E, 150D, 198B3, 266C, 267E, 267G, 268E, 268F, 268G, 276B, 281C, 313B, 316E, 73C, 90D, 92C, 94A en 91B.

1

OVERIJSE 6^e afdeling, sectie L, nummers 607, 609A, 609B, 750, 768N en 782C.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 14 maart 2017 om in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen. De voorzitter van de Raad laat de tussenkomende partij met een beschikking van 16 mei 2017 toe in de debatten.

- 2. De verzoekende partijen hebben, door neerlegging ter griffie op 5 mei 2017, eerder een vordering tot schorsing wegens uiterst dringende noodzakelijkheid ingediend. De Raad heeft die vordering verworpen met het arrest van 15 mei 2017 (nummer RvVb/UDN/1617/0858).
- 3. De Raad verwerpt met een arrest van 5 september 2017 (nummer RvVb/S/1718/0002) de vordering tot schorsing.

De verzoekende partijen dienen een verzoek tot voortzetting in.

- 4.
 De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De tussenkomende partij dient een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partijen dienen een wederantwoordnota in. De verwerende partij dient een laatste nota in. De tussenkomende partij dient een laatste schriftelijke uiteenzetting in.
- 5. De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 12 juni 2018.

Advocaat Toon DENAYER voert het woord voor de verzoekende partijen. Advocaat Marc VAN BEVER voert het woord voor de verwerende partij. Advocaten Patrick PEETERS en Roeland VAN CLEEMPUT voeren het woord voor de tussenkomende partij.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

De tussenkomende partij dient op 15 april 2016 bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "het aanleggen van een ondergrondse aardgasleiding DN600" op de percelen zoals onder punt I geciteerd.

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Halle-Vilvoorde-Asse', vastgesteld met koninklijk besluit van 7 maart 1977 onder meer in natuurgebied, woongebied met landelijk karakter, landschappelijk waardevol agrarisch gebied, agrarisch gebied met overdruk serregebied, bufferzone en gebied voor ambachtelijke bedrijven en kleine of middelgrote ondernemingen.

Verschillende percelen liggen ook binnen de grenzen van het algemeen plan van aanleg 'Hoeilaart' goedgekeurd op 19 juli 1984, in een zone voor openluchtsport, bufferzone en agrarisch gebied.

Verschillende percelen liggen ook binnen de grenzen van het bijzonder plan van aanleg nummer 65, 'Plateau van Overijse en Lanevallei' in een zone voor natuurgebied, overdruk "tracé ondergrondse leidingen" en "bouwvrij agrarisch gebied". Verschillende percelen liggen ook binnen de omschrijving van een vergunde niet-vervallen verkaveling '235_V_592' te Overijse.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd te Hoeilaart van 16 juni 2016 tot en met 15 juli 2016, wordt één bezwaarschrift ingediend.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd te Overijse van 1 juni 2016 tot en met 29 juli 2016, worden 14 bezwaarschriften ingediend.

De Watergroep adviseert op 23 mei 2016 voorwaardelijk gunstig.

Aquafin adviseert op 21 juni 2016 voorwaardelijk gunstig.

De provinciale dienst Water adviseert voorwaardelijk gunstig.

Het Departement Landbouw en Visserij adviseert op 2 juni 2016 voorwaardelijk gunstig.

Het Agentschap Onroerend Erfgoed adviseert op 1 juni 2016 voorwaardelijk gunstig.

Het Agentschap Wegen en Verkeer levert in eerste instantie een tijdelijk negatief advies af, maar wijzigt haar standpunt op 19 oktober 2016 naar een voorwaardelijk gunstig advies.

Het Agentschap Natuur en Bos adviseert op 5 juli 2016 voorwaardelijk gunstig.

De eerste verzoekende partij adviseert op 29 augustus 2016 ongunstig.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Hoeilaart adviseert op 29 augustus 2016 gunstig.

De verwerende partij verleent op 10 november 2016 een stedenbouwkundige vergunning aan de nv FLUXYS. De verwerende partij beslist:

STEDENBOUWKUNDIGE VERGUNNING VOLGENS DE BIJZONDERE PROCEDURE De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar heeft de aanvraag ingediend door FLUXYS met als adres Kunstlaan 31 te 1040 ETTERBEEK ontvangen op 15/04/2016.

BIJGEVOLG WORDT OP 10 NOVEMBER 2016 HET VOLGENDE BESLIST: De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar geeft de vergunning af aan de aanvrager, die ertoe verplicht is

..."

Dit is de bestreden beslissing.

Mevrouw Agnes VANDEPUT en de bvba VANSIMO vorderen met een aangetekende brief van 11 januari 2017 eveneens de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de bestreden beslissing. Deze zaak is bij de Raad gekend onder het rolnummer 1617/RvVb/0323/SA.

2. De verwerende partij heeft de bestreden beslissing, waarbij aan de nv FLUXYS een stedenbouwkundige vergunning werd verleend, naderhand op 5 december 2016, doch met een op 10 november 2016 gedateerde beslissing, ingetrokken en tegelijk werd een nieuwe stedenbouwkundige vergunning verleend aan de tussenkomende partij.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. Ontvankelijkheid van de vordering tot vernietiging – voorwerp van de vordering

Standpunt van de partijen

- 1. De verzoekende partijen stellen in hun eerste middel het volgende:
 - 41. Op 10 november 2016 verleent verwerende partij een stedenbouwkundige vergunning aan de NV Fluxys (met ondernemingsnr. 0827.783.796).
 - 42. Op 05 december 2016 trekt verwerende partij deze vergunning van 10 november 2016 (de bestreden beslissing) weer in, aangezien deze verleend werd aan de verkeerde (rechts)persoon, namelijk aan de NV Fluxys (ondernemingsnr. 0827.783.796) in plaats van aan de NV Fluxys Belgium (ondernemingsnr. 0402.954.628).

"Betreft: Intrekking van de stedenbouwkundige vergunning volgens de bijzondere procedure d.d. 10/11/2016 aan "Fluxys".

Hernieuwde stedenbouwkundige vergunning volgens de bijzondere procedure aan Fluxys Belgium NV"

- 43. Gezien deze intrekking is de bestreden beslissing van 10 november 2016 juridisch gezien niet langer aanwezig in het rechtsverkeer.
- 44. Verzoekende partijen stellen echter vast dat verwerende partij er klaarblijkelijk doch verkeerdelijk van uitgaat dat haar stedenbouwkundige vergunning van 05 december 2016 aan de NV Fluxys Belgium, zich blijkbaar retroactief in de plaats kan stellen van de stedenbouwkundige vergunning van 10 november 2016 aan de NV Fluxys.
- 45. Dit blijkt uit het feit dat het aangetekend schrijven van 05 december 2016 van verwerende partij (stuk 3) vermeldt dat de stedenbouwkundige vergunning verleend werd "ingevolge de aanvraag die op 15 april 2016 werd ontvangen".
- 46. Dit is juridisch uiteraard niet correct:

- De stedenbouwkundige vergunning aan de NV Fluxys werd verleend op 10 november 2016 :
- Deze vergunning werd op 05 december 2016 ingetrokken;
- Een nieuwe, andere stedenbouwkundige vergunning werd vervolgens op 05 december 2016 verleend, ditmaal aan de NV Fluxys Belgium.
- 47. De intrekking van een bestuurshandeling is de rechtshandeling waarbij een bestuur de handeling die het heeft verricht, ab initio, met terugwerkende kracht tot op het ogenblik waarop de handeling werd in het leven geroepen, teniet doet. Net zoals de vernietiging van een bestuurshandeling werkt de intrekking terug ex tunc en wordt de betrokken handeling geacht niet te hebben bestaan. Een ingetrokken bestuurshandeling wordt bijgevolg geacht nooit te zijn tot stand gekomen .
- 48. Ingevolge de intrekking is de stedenbouwkundige vergunning van 10 november 2016 niet langer aanwezig in het rechtsverkeer. Alleen de laatste stedenbouwkundige vergunning d.d. 05 december 2016 is nog aanwezig in het rechtsverkeer.
- 49. Aangezien verwerende partij klaarblijkelijk van mening is dat haar "hernieuwde" stedenbouwkundige vergunning van 05 december 2016, verleend aan een totaal andere rechtspersoon, retroactief in de plaats treedt van de intussen ingetrokken stedenbouwkundige vergunning d.d. 10 november 2016, moet de ingetrokken stedenbouwkundige vergunning van 10 november 2016 voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer en om rechtsonzekere situaties te vermijden, door uw Raad worden vernietigd.

..."

De verwerende partij werpt bij wijze van exceptie op dat de vordering tot vernietiging zonder voorwerp is. Zij stelt:

"

Verwerende partij leidt uit het verzoek tot vernietiging met de vordering tot schorsing af dat deze vordering enkel en alleen is gericht tegen de beslissing van 10 november 2016 waarbij de stedenbouwkundige vergunning werd verleend aan de NV FLUXYS, dewelke navolgend werd ingetrokken met beslissing van eenzelfde datum.

Het voorwerp van de vordering wordt meermaals uitdrukkelijk bevestigd in de randnummers 6 en 26-34.

Verwerende partij stelt vast dat met de bestreden beslissing, waarbij de stedenbouwkundige vergunning werd verleend aan NV FLUXYS BELGIUM, de beslissing van 10 november 2016 terzelfdertijd en uitdrukkelijk werd ingetrokken waardoor deze op retroactieve wijze uit het rechtsverkeer is genomen.

Dit betekent dat het huidige verzoek, gericht tegen deze ingetrokken beslissing zonder voorwerp is doordat een dergelijke beslissing niet langer bestaat, zelfs geacht nooit te hebben bestaan, zodat deze ook niet door Uw Raad kan worden vernietigd. Uw Raad aanvaardt trouwens dat een intrekkingsbeslissing impliciet kan gebeuren wanneer deze voortvloeit uit een expliciete beslissing, die de oorspronkelijke beslissing vervangt.

Verwerende partij noteert dat de verzoekende partijen in hun vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid letterlijk bevestigden dat de bestreden beslissing niet langer in het rechtsverkeer bestaat.

Naar aanleiding van de behandeling van de vordering tot schorsing oordeelde uw Raad reeds in het arrest van 5 september 2017 (zoals in de procedure UDN) waarbij de vordering tot schorsing verworpen werd:

(…)

Het huidige verzoek tot vernietiging is zonder voorwerp en dus doelloos.

..."

3.

De tussenkomende partij stelt in haar schriftelijke uiteenzetting, in repliek op het eerste door de verzoekende partijen aangevoerde middel, dat de verwerende partij de thans bestreden beslissing niet heeft ingetrokken, doch dat enkel een materiële vergissing werd rechtgezet:

"

- 49. Toen daarna werd ontdekt dat de stedenbouwkundige vergunning een verkeerde naam van de vergunningsaanvrager bevatte ("Fluxys" in plaats van "Fluxys Belgium NV"), heeft verweerder deze materiële vergissing rechtgezet op 5 december 2016. Inhoudelijk werd er niets gewijzigd aan de stedenbouwkundige vergunning.
- 50. Uw raad heeft in het arrest van 5 september 2017 geoordeeld dat de verwerende partij met de tweede bestreden beslissing de eerste bestreden beslissing heeft ingetrokken waardoor de eerste bestreden beslissing ex tunc uit het rechtsverkeer is verdwenen.
- 51. Desalniettemin meent Fluxys in hoofdorde dat er in casu geen intrekking voorligt, maar wel een loutere rechtzetting van een materiële vergissing.

De rechtzetting van een materiële vergissing is geen nieuwe beslissing. de rechtzetting heeft gevolgen vanaf dezelfde dag als van de rechtgezette beslissing...

Uit het opschrift "hernieuwde" stedenbouwkundige vergunning leiden verzoekers ten onrechte af dat er twee bestreden beslissingen zijn. Er is slechts één stedenbouwkundige vergunning, die op 10 november 2016 werd verleend en waarin op 5 december 2016 een materiële vergissing werd rechtgezet. Dit blijkt ook uit het feit dat deze zogenaamd "hernieuwde" stedenbouwkundige vergunning eveneens de datum van 10 november 2016 vermeldt.

- 52. Verweerder heeft in casu wel degelijk een beslissing genomen binnen de termijn van 60 dagen. Zij verleende immers op 10 november 2016 de stedenbouwkundige vergunning aan Fluxys.
- 53. In tegenstelling tot wat verzoekers beweren, is er geen sprake van onduidelijkheid. Het rechtszekerheidsbeginsel is dus niet geschonden.

Het uiterst formalistisch standpunt van verzoekers dat verweerder zijn beslissingsbevoegdheid heeft verloren, kan evenmin worden bijgetreden, aangezien het louter om de rechtszetting van een materiële vergissing gaat.

..."

- 4. De verzoekende partijen voegen in hun wederantwoordnota niets wezenlijks toe.
- 5. In haar laatste nota merkt de verwerende partij nog het volgende op:

"

Verwerende partij stelt vast dat met de bestreden beslissing, waarbij de stedenbouwkundige vergunning werd verleend aan NV FLUXYS BELGIUM, de beslissing van 10 november 2016 terzelfdertijd en uitdrukkelijk werd ingetrokken waardoor deze op retroactieve wijze uit het rechtsverkeer is genomen.

Dit betekent dat het huidig middel, gericht tegen deze ingetrokken beslissing zonder voorwerp is doordat een dergelijke beslissing niet langer bestaat, zelfs geacht nooit te hebben bestaan, zodat deze ook niet door Uw Raad kan worden vernietigd.

De Raad aanvaardt trouwens dat een intrekkingsbeslissing impliciet kan gebeuren wanneer deze voortvloeit uit een expliciete beslissing, die de oorspronkelijke vervangt.

De verwerende partij leest in de wederantwoordnota dat de verzoekende partijen bevestigen dat de bestreden beslissing niet langer in het rechtsverkeer bestaat.

..

Het huidig verzoek tot vernietiging met de vordering tot schorsing is zonder voorwerp en dus doelloos.

..."

6. In haar laatste schriftelijke uiteenzetting merkt de tussenkomende partij nog het volgende op:

"

53. Een eerste element dat aantoont dat de rechtzetting van een materiële vergissing voorligt, is de uitdrukkelijke vermelding dat:

"Deze "intrekking van de stedenbouwkundige vergunning" gebeurt <u>wegens onjuiste</u> <u>benaming van de ontvanger van de stedenbouwkundige vergunning.</u> (stuk 2, p1.; eigen onderlijning.)

De verwerende partij vermeldt expliciet dat er een materiële vergissing is ingetreden en dat het de bedoeling is om deze materiële vergissing recht te zetten.

- 54. Een tweede element is het gegeven dat deze zogenaamde "hernieuwde" stedenbouwkundige vergunning eveneens de datum van 10 november 2016 vermeldt. Indien de verwerende partij een geheel nieuwe vergunning verleend, had deze de datum 5 december 2016 vermeld.
- 55. Een derde element dat aantoont dat er in casu geen klassieke intrekking voorligt maar wel de rechtzetting van een materiële vergissing, is het gegeven dat de verwerende partij in de rechtszettingsbeslissing van 5 december 2016 het opschrift "intrekking van de stedenbouwkundige vergunning" tussen aanhalingstekens heeft geplaatst. Het is gangbaar dom een woord binnen aanhalingstekens te plaatsen wanneer dat woord op een oneigenlijke wijze wordt gebruikt. Dit toont duidelijk aan dat de verwerende partij twijfelde of de rechtsfiguur van de intrekking hier wel van toepassing was. De verwerende partij

7

voelde minstens aan dat er geen klassieke intrekkingsbeslissing voorlag. Indien de verwerende partij een geheel nieuwe vergunning had verleend en de vorige had ingetrokken middels een echte intrekkingsbeslissing, dan had de verwerende partij geen aanhalingstekens gebruikt.

..."

Beoordeling door de Raad

1.

In zijn arrest van 5 september 2017 (RvVb/S/1718/0002) waarmee de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing werd verworpen, oordeelde de Raad:

"

Overeenkomstig artikel 4.8.2 VCRO doet de Raad als administratief rechtscollege uitspraak over de beroepen die ingesteld worden tot vernietiging van vergunningsbeslissingen, zijnde uitdrukkelijke of stilzwijgende bestuurlijke beslissingen, genomen in laatste administratieve aanleg, betreffende het afgeven of weigeren van een vergunning.

De verwerende partij heeft met een op 10 november 2016 gedateerde beslissing het volgende geoordeeld:

"..

INTREKKING STEDENBOUWKUNDIGE VERGUNNING VOLGENS DE BIJZONDERE PROCEDURE dd. 10/11/2016 AAN "FLUXYS".

Deze "intrekking van de stedenbouwkundige vergunning" gebeurt wegens onjuiste benaming van de ontvanger van de stedenbouwkundige vergunning. HERNIEUWDE STEDENBOUWKUNDIGE VERGUNNING VOLGENS DE

BIJZONDERE PROCEDURE AAN FLUXYS BELGIUM NV.

..."

De Raad stelt vast dat de verwerende partij met een eveneens op 10 november 2016 gedateerde beslissing de huidige bestreden beslissing heeft ingetrokken waardoor deze ex tunc uit het rechtsverkeer is verdwenen en waardoor het beroep van de verzoekende partijen zonder voorwerp is geworden.

..."

2.

Hoewel geciteerde overwegingen kaderden in het onderzoek van de vordering tot schorsing, en derhalve een beoordeling op het eerste gezicht betreft, ziet de Raad geen redenen om thans bij de beoordeling van de vordering tot vernietiging een ander standpunt in te nemen.

De Raad stelt immers vast dat ook de verwerende partij uitdrukkelijk bevestigt dat zij de bestreden beslissing (op 5 december 2016) heeft ingetrokken en vervolgens een nieuwe beslissing (met dezelfde datum) heeft genomen. Wat de achterliggende beweegredenen van de verwerende partij waren, is dan ook irrelevant.

Noch de omstandigheid dat de verwerende partij haar nieuwe beslissing, hoewel genomen op 5 december 2016, dateert op 10 november 2016, noch het feit dat de verwerende partij aanhalingstekens gebruikt in het opschrift van de nieuwe beslissing, doen afbreuk aan de vaststelling dat de verwerende partij doorheen de gehele procedure steeds heeft volhard in het feit dat ze de bestreden beslissing zonder meer heeft ingetrokken.

8

De aangehaalde argumenten die de tussenkomende partij ontwikkelt teneinde aan te tonen dat de thans bestreden beslissing niet werd ingetrokken en dat op 5 december 2016 enkel een materiële vergissing werd rechtgezet, kunnen dan ook niet overtuigen.

De exceptie is gegrond.

VI. KOSTEN

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen stellen in hun verzoek tot voortzetting dat het niet opportuun is de kosten ten laste van haar te leggen, aangezien het instellen van voorliggend beroep werd ingegeven door de onduidelijkheid die is gecreëerd door de patstelling tussen de verwerende en tussenkomende partij, die het beide niet eens zijn over welke beslissing nu wel nog in het rechtsverkeer aanwezig is.

2.

De verwerende partij stelt in haar antwoordnota het volgende:

"

Hierop wenst de verwerende partij toch wel te wijzen op het feit dat:

- zijzelf steeds heeft gesteld dat de eerste beslissing uitdrukkelijk werd ingetrokken door de tweede zodat de eerste uit het rechtsverkeer verdwenen was;
- de verwerende partij niet verantwoordelijk is voor de stelling die de verzoekende partij voorop stelde en waardoor verwarring zou gecreëerd zijn;
- reeds in de procedure van de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid uw Raad bij arrest van 15 mei 2017 geoordeeld heeft dat de bestreden beslissing werd ingetrokken waardoor ze uit het rechtsverkeer verdwenen is;
- dit gegeven herhaald werd in het arrest van 5 september 2017;
- ondanks de voorgaande beslissing, die gezag van gewijsde heeft, de verzoekende partijen nog steeds hun vordering handhaven en de procedure voortzetten;
- de verzoekende partijen ,zijnde de in het ongelijk gestelde partij in deze, tot de gerechtskosten dienen veroordeeld te worden.

..."

3.

De tussenkomende partij voert in deze geen repliek.

Beoordeling door de Raad

Hoewel de verwerende partij in de voorliggende procedure consequent heeft voorgehouden dat de bestreden beslissing werd ingetrokken en dat de vordering van de verzoekende partijen bijgevolg zonder voorwerp was, kan in redelijkheid niet worden ontkend dat op het ogenblik van het inleiden van het voorliggende beroep die duidelijkheid niet voorhanden was. Dat de verzoekende partijen na de arresten van 15 mei 2017 (nummer RvVb/UDN/1617/0858) en 5 september 2017 (nummer RvVb/S/1718/0002) een verzoek tot voortzetting hebben ingediend, kan hen naar het oordeel van de Raad niet ten kwade worden geduid.

Niet enkel betreft de beoordeling van de Raad in het kader van een vordering tot schorsing wegens hoogdringendheid, dan wel wegens uiterst dringende noodzakelijkheid, steeds een beoordeling op

het eerste gezicht, tevens werd de uitspraak over de kosten in de arresten van 15 mei 2017 (nummer RvVb/UDN/1617/0858) en 5 september 2017 (nummer RvVb/S/1718/0002) uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging. Het komt de Raad derhalve redelijk en billijk voor om de kosten van de procedure ten laste van de verwerende partij te leggen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1.	Het verzoek tot tussenkomst van de nv FLUXYS BELGIUM is ontvankelijl	k.
١.	Het verzoek tot tussenkomst van de ny Flux 15 belgiuw is ontvankeliji	K

- 2. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
- 3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 750 euro, ten laste van de verwerende partij.
- 4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 18 september 2018 door de derde kamer.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de derde kamer,

Stephanie SAMYN

Filip VAN ACKER